

COUR DE CASSATION DE BELGIQUE

HOF VAN CASSATIE VAN BELGIË

Verenigde Kamers
rechtszitting van 23 februari 2016

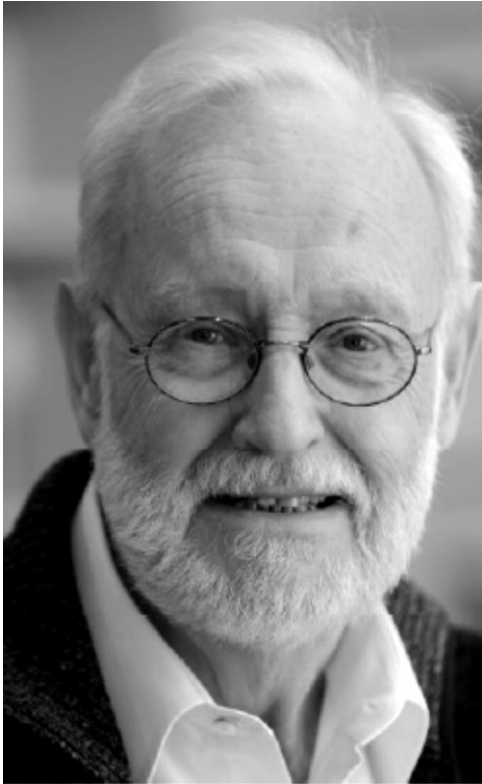
Chambres Réunies
Audience du 23 février 2016

Overlijden van
Décès de

LUC HUYBRECHTS

Emeritus Afdelingsvoorzitter in het Hof van Cassatie
Président de section émérite à la Cour de cassation

Luc Huybrechts

Geboren te Antwerpen op 11 december 1939

Doctor in de rechten in 1964

Advocaat bij de Balie te Antwerpen in 1964

Substituut van de procureur des Konings te
Antwerpen in 1969, Eerste substituut in 1977

Substituut van de Procureur-generaal te
Antwerpen in 1984

Raadsheer in het hof te Antwerpen in 1987

Raadsheer in het Hof van Cassatie in 1993

Afdelingsvoorzitter in het Hof in 2009

Overleden te Wilrijk op 24 maart 2015, hij
werd 75 jaar oud.

Het Hof van Cassatie is op 23 februari 2016 om 9.30 uur samengekomen in openbare rechtszitting, in zwarte toga, in de zaal van de gewone rechtszittingen.

Na de zitting geopend te hebben verklaard, herinnert te hebben aan het geagendeerde punt, te weten het horen van de rouwrede over de heer Luc Huybrechts, emeritus afdelingsvoorzitter in het Hof van Cassatie, spreekt de eerste voorzitter de navolgende rede uit.

Vervolgens verleent hij het woord aan de procureur-generaal die de hieronder weergegeven toespraak houdt.

Ten slotte verleent hij het woord aan Meester Bruno Maes, stafhouder van de Orde van advocaten bij het Hof van Cassatie, die zich uitdrukt in de navolgende bewoordingen.

Om 10.30 uur schorst de eerste voorzitter de zitting ten teken van rouw.

La Cour de cassation s'est réunie le 23 février 2016 à 9 heures 30 en audience publique et en robes noires, en la salle des audiences ordinaires.

Après avoir déclaré l'audience ouverte et rappelé à la Cour le point porté à l'ordre du jour : entendre prononcer l'éloge funèbre de Monsieur Luc Huybrechts, président de section émérite à la Cour de cassation, le premier président s'exprime dans les termes ci-après reproduits.

Ensuite, il donne la parole au procureur général qui s'exprime dans les termes ci-après reproduits.

Enfin il donne la parole à Maître Bruno Maes, bâtonnier de l'Ordre des avocats à la Cour de cassation, qui prononce le discours ci-après reproduit.

Il est 10 heures 30 lorsque le premier président suspend l'audience en signe de deuil.

.

DISCOURS DU CHEVALIER JEAN DE CODT
Premier Président de la Cour de cassation

-o-

REDE VAN RIDDER JEAN DE CODT
Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie

Wanneer het Hof vandaag samenkomt om onze overleden collega emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts te herdenken, wil het niet alleen hem eer betuigen maar hem ons ook als voorbeeld houden.

We wisten allen dat collega Huybrechts al van in zijn jeugd gezondheidsproblemen had, die bovendien de laatste jaren ernstiger werden. Toch kwam zijn overlijden op 24 maart 2015 voor ons onverwacht en als een dief in de nacht.

Geboren op 11 december 1939 te Antwerpen, bracht collega Huybrechts zijn jeugd door te Mortsel. Hij liep college bij de paters jezuiten aan het Onze-Lieve-Vrouw college te Antwerpen. De jezuiten waren ook in beeld

tijdens de eerste jaren van zijn rechtenstudies aan de universitaire faculteiten van 'Notre Dame de la Paix' te Namen. Collega Huybrechts vertelde vaak dat hij tijdens die studies dikwijls zeer rebels was, maar ook dat hij door de jezuiten kritisch en onafhankelijk leerde denken en dat hij door hen ook wel wat *jezuietenstreken* heeft geleerd. Zo bracht hij tijdens het beraad regelmatig voorstellen aan die hij zelf *jezuïtisch* noemde.

De Katholieke Universiteit Leuven, waar hij zijn doctoraten zou volgen, heeft hij ervaren als beklemmend voor zijn filosofische en kritische geest. Hij week uit naar de Vrije universiteit Brussel, maar behaalde uiteindelijk zijn diploma van doctor in de rechten via de centrale examencommissie.

'Om goed te doen hoeft een rivier helemaal niet te overstromen en het land onder te zetten. Wanneer hij vredig zijn bedding volgt, bevloeit hij de aarde naar behoren.' Deze uitspraak van Bossuet in *Sur l'ambition*, kan een samenvatting zijn van Luc's professionele carrière. Niet met *Sturm und Drang* maar gefundeerd op ernst en professionaliteit, bouwde collega Huybrechts bescheiden en rustig aan zijn professionele loopbaan.

Na een advocatenperiode, gekenmerkt door een stage bij Meester Josse Mertens de Wilmars, werd hij in 1969 benoemd tot substituut procureur des Konings te Antwerpen. Hijzelf zei menigmaal dat hij van toen af aan 'zijn draai had gevonden, dat hij daar op de juiste plek was terecht gekomen'. Hij werd ernstiger. Van 1977 tot 1983 is hij gelast met de leiding van de financiële sectie van het parket. Met gedrevenheid en grote inzet oefende hij dat ambt uit, op een wijze die de volksmond 'streng maar rechtvaardig' noemt.

Dat bleef niet onopgemerkt. Het parket-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen was dan ook de logische volgende stap.

Hij specialiseerde zich in het financiële strafrecht, het fiscale strafrecht en het douanerecht, domeinen die in die jaren voor velen van ons onontgonnen gebied waren.

In 1987 maakte collega Huybrechts de overstap van het parket naar de zetel. Hij werd raadsheer in het hof van beroep te Antwerpen en heeft eerst deel uitgemaakt van de civiele kamer, voor verkeerszaken, vervolgens van de kamer voor maritieme zaken en tenslotte van de eerste kamer. Hij was ook enig rechter onder meer in jeugdzaken.

Zijn werkkraft, zijn dossierkennis, zijn intellectuele en emotionele intelligentie, waren redenen waarom ons Hof hem uitnodigde te postuleren. In 1993 werd collega Huybrechts benoemd tot raadsheer in het Hof. Op 31 december 2009 verliet hij het Hof als emeritus afdelingsvoorzitter.

Naast zijn taken als magistraat heeft Luc Huybrechts tijdens zijn loopbaan een indrukwekkend aantal mandaten uitgeoefend: lid van de Raad voor Economische Geschillen, lid van de Commissie belast met het opstellen van een verslag betreffende de oprichting van een dienst voor de criminele politiek, voorzitter van de Commissie voor een efficiëntere Politiestructuur, lid van de Commissie strafuitvoeringsrechtbanken, lesgever aan de Provinciale Politie school te Antwerpen en aan de School voor Criminologie en Criminalistiek van het ministerie van Justitie, gastprofessor Universiteit Antwerpen in het vak Grondig fiscaal strafrecht, lid van de doctoraatscommissie van Bart De Smet en van Guy Stessens, redactielid van o.a. Panopticon, Tijdschrift voor Strafrecht, Criminologie en Forensisch Welzijnswerk, Nullum Crimen, redactielid van de Larcier wetboeken, deel II Strafrecht, lid van het Centrum voor de studie van de toepassing van het gemeenschapsrecht

in financiële en strafrechtelijke aangelegenheden, lid van de Belgische sectie Strafrecht van de Vereniging voor de Vergelijkende Studie van het Recht van België en Nederland, lid van de Nederlands-Vlaamse Vereniging voor Strafrecht, lid van het bestuur van Algemene Praktische Rechtsverzameling vzw (A.P.R.), lid van de Adviesraad van het Leuvens Instituut voor Forensische Geneeskunde.

L'activité foisonnante dont témoignent ces multiples mandats indique, chez le magistrat dont nous faisons mémoire, un courage exemplaire : quelle volonté de fer n'a-t-il pas dû mobiliser pour donner ainsi le meilleur de lui-même malgré une condition physique qui en aurait conduit d'autres à se ménager davantage ? Aussi bien, le Roi a-t-il reconnu ses mérites en l'élevant à la dignité de Grand Officier dans ses ordres.

Al wie collega Huybrechts heeft gekend en met hem samenwerkte, was onder de indruk, niet alleen van zijn imponerende figuur, maar vooral van zijn sterke, veelzijdige en innemende persoonlijkheid.

Collega Huybrechts was wat men zou kunnen noemen, een *stille dominante magistraat*. Zijn grote expertise in vele domeinen van het recht zorgde ervoor dat wat hij zei steeds

een grote invloed had op zijn collegae. Zijn kennis en inbreng waren *dominant*. Zijn overtuigingskracht was echter niet alleen gebaseerd op kennis, maar ook op de manier waarop hij die op anderen overbracht: nooit hooghartig of betweterig, altijd luisterend naar de argumenten van anderen, waarop hij dan, dikwijls met fijne humor - in een *algemeen beschaafd Antwerps* - repliceerde.

Collega Huybrechts was geen saaie wereldvreemde theoretische jurist, maar een maatschappelijk geëngageerde rechtsgeleerde. De beoefening van de rechtswetenschap was voor hem geen steriele bezigheid. Voor hem 'zakte het gebouw van het recht niet weg in een brij van regels' en zoals Voltaire al had gezegd wilde collega Huybrechts voorkomen dat 'te ver doorgedreven recht een onrecht wordt'. Het recht, de rechtspraak en de rechtsleer waren slechts enkele facetten van de maatschappij, die samen met vele anderen moesten bijdragen tot een geordende samenleving waar mensen met hun rechten en plichten in vrede met elkaar konden samenleven. In veel van zijn talrijke publicaties en vooral in de beslotenheid van de raadkamer, viel het op hoe bekommerd hij was om de rechten van de maatschappij en die van de burger met elkaar te verzoenen.

Hij was begaan met de multiculturele maatschappij. Daarover gaf hij trouwens voor de Vereniging voor de Vergelijkende Studie van het Recht van België en Nederland - in de juristenmond de vereniging met de lange naam genoemd - een preadvies met als titel 'Multiculturaliteit in het strafrecht'.

Collega Huybrechts beheerste niet alleen het algemeen strafrecht. Hij was ook een zeer beslagen fiscalist met bijzondere interesse in het financiële strafrecht, het fiscale strafrecht en het douanerecht. In 2002 verscheen zo van zijn hand in de Algemene praktische rechtsverzameling het zeer gewaardeerde boek *Fiscaal strafrecht*.

Collega Huybrechts was niet alleen jurist. Hij was ook een enorm belezen filosoof. Hij nam geen genoegen met het lezen over Thales van Milete, Plato, Blaise Pascal, Immanuel Kant, Arthur Schopenhauer, Ludwig Wittgenstein en vele andere filosofen. Hij doorgrondde en doorploegde hun geschriften, absorbeerde hun ideeën. De weerslag van dit alles kwam tot uiting in vele gesprekken en discussies en vooral in zijn tolerante levensvisie.

Collega Huybrechts was permanent een filosofische zoeker naar de waarheid. Op hem was van toepassing wat de

Joodse schrijver Manès Sperber, een Pool die in ballingschap leefde in Parijs, zeer treffend in zijn autobiografie *All das Vergangene* schrijft: ‘De zoektocht naar de waarheid leidt nooit tot een definitieve vondst. Zodra wij de waarheid willen grijpen, ondergaat zij een metamorfose. Zij is immers nooit meer dan een vingerwijzing die ons op weg zet naar een diepere, achter haar verborgen waarheid. Heuvel na heuvel bestijgen wij en nooit bereiken wij de laatste heuvel’.

Sören Kierkegaard zei: ‘zichzelf niet sparen en begrijpen dat alles maar scherts is, ja dat is ernst’. Ernst en luim waren bij Luc Huybrechts dikwijls zoals tweelingzussen die men vaak moeilijk van elkaar kan onderscheiden. Het was daarom ook zeer aangenaam toeven bij collega Huybrechts. Hij was een welkome gast en een goede vriend voor velen. Zo haalde zijn broer Marc in zijn *in memoriam* bij de uitvaart aan: ‘[Luc] hield van de vergaderingen van de Lions Club maar ook van een speciaal opgerichte club met de pakkende naam van ‘De Aristobals’. Deze heren van stand gingen regelmatig een partijtje volleybal spelen - want sport is goed voor de gezondheid - alleen werd de tweede helft van de wedstrijd meestal gespeeld rond de tafel van het dichtstbij gelegen klasse restaurant waar er verder nog wel over volleybal werd gesproken maar waar ook de actuele maatschappelijke

problemen in ogenschouw werden genomen en de grote krijtlijnen voor een verbeterde wereld werden uitgetekend.’

Collega Huybrechts had en heeft niet alleen grote en wetenschappelijke verdiensten. Hij was ook, zoals zijn broer Marc zei, een lieve en zorgende echtgenoot voor zijn vrouw Françoise, een begripvolle en steunende vader voor zijn kinderen Peter en Bart en een toffe opa voor zijn kleindochter Sara.

Ovidius schreef in *Fasti* een gedicht over de Romeinse kalender en een belangrijke historische bron over Romeinse feesten: *factum abiit; monumenta manent*. Collega Luc Huybrechts zijn leven is beëindigd, als *monumentum* blijft hij ons altijd nabij.

Namens het Hof en in mijn eigen naam bied ik aan heel de familie van emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts onze gevoelens van diep medeleven en onze dankbaarheid voor wat wij van hem hebben gekregen.

DISCOURS DE MONSIEUR PATRICK DUINSLAEGER

Procureur Général auprès la Cour de cassation

-o-

REDE VAN DE HEER PATRICK DUINSLAEGER

Procureur-generaal bij het Hof van Cassatie

Zoals de traditie het wil heb ik in het kader van mijn openingsrede van 1 september 2015 hulde gebracht aan emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts als één van de collega's en medewerkers van het Hof die ons in het gerechtelijk jaar 2014-2015 ontvallen zijn.

Ik heb bij die gelegenheid, met akkoord van Prof. Marc Huybrechts, mogen putten uit zijn persoonlijke getuigenis bij het *in memoriam* dat hij uitgesproken heeft bij de begrafenis van zijn broer Luc en ik heb daarbij ook uitgebreid kunnen beschrijven hoe groot de impact was binnen het Hof van het droevige nieuws dat Luc op 24 maart 2015 op 75-jarige leeftijd was overleden. Afdelingsvoorzitter Ward Forrier, die

zelf als één van de eersten het nieuws ontving vanwege Luc's zoon Peter en dit nieuws verder per e-mail verspreidde, kreeg onmiddellijk talloze reacties van collega's en gewezen collega's en van vrienden van binnen en buiten het Hof. Deze reacties getuigden allemaal, zonder enige uitzondering, van een grote verslagenheid bij een tijding die wij eigenlijk allemaal al hadden zien aankomen, maar die toch, zoals de eerste voorzitter net aangaf, nog vrij onverwacht en als een dief in de nacht kwam.

Ces réactions décrivaient Luc Huybrechts comme un collègue perspicace, amoureux de la vie, enthousiaste, motivé, humain, cultivé et aimable, un juriste extrêmement brillant aux mérites professionnels innombrables, une autorité en droit pénal, avec ses propres convictions, mais aussi avec une passion pour la liberté et l'indépendance dans le respect d'autrui. Elles faisaient également allusion à son esprit critique et rebelle, à cette combinaison de sérieux et de gaieté, à sa motivation, à son ardeur et à son engagement, à l'ampleur de ses connaissances et de son intelligence, à sa rigueur et à son sens de la justice, à son courage, à son optimisme et à sa combativité.

Tous ces témoignages de nos collègues et de nos collaborateurs constituent autant de preuves de la grande personnalité de Luc; ils sont aussi les signes tangibles du grand vide qu'il laisse chez tous ceux qui l'ont connu à la Cour depuis sa nomination comme conseiller en février 1993.

Mijn persoonlijke kennismaking met Luc - die ik uiteraard al kende als auteur van verschillende publicaties - gaat iets verder terug in de tijd. Aangezien wij beiden bij ministerieel besluit van 9 januari 1992 - samen met onder meer eerste advocaat-generaal Lode De Wilde en de latere procureur-generaal Christine Dekkers - aangesteld werden als lid van de Commissie belast met het opstellen van een verslag betreffende de oprichting van een Dienst Criminele Politiek. Later heb ik hem nog geregeld ontmoet in zijn hoedanigheid van voorzitter van de Commissie voor een efficiëntere politiestructuur en uiteraard als eminent lid van de zetel van het Hof, meer bepaald van de tweede kamer.

Ik leerde Luc toen nog beter kennen als een gedreven jurist met een brede visie, maar ook met een zekere koppigheid, onverzettelijkheid of minstens met een grote standvastigheid in de verdediging van zijn mening of standpunt. Men zou zich echter vergissen wanneer je die

karaktereigenschap alleen zou toeschrijven aan zijn Antwerpse afkomst. Luc was steeds *in eer en geweten* diep overtuigd van de correctheid van zijn stelling, waar hij, juist daarom, met grote overtuigingskracht pal bleef achter staan. Je moest *van goeden huize zijn* om hem van zijn stuk af te brengen, maar - en daaraan erkent men de briljante geesten en de grote persoonlijkheden - wanneer de aangevoerde argumenten hem uiteindelijk toch pertinent leken, had hij niet de minste moeite om zijn standpunt bij te sturen. Dat dit niet zoveel gebeurde heeft veel minder te maken met een zekere stugheid om toegevingen te doen, dan wel met het gegeven dat Luc, vanuit zijn grote ervaring en zijn scherp inzicht, meestal ook effectief gelijk had.

Ik ben het bijna altijd eens met de eerste voorzitter en ik kan mij vandaag dus ook goed vinden in de wijze waarop hij zonet de persoonlijkheid van Luc beschreef, behalve echter waar hij Luc beschrijft als een *stille dominante magistraat*. Dominant? Jazeker, ongetwijfeld! Stil echter? Ik herhaal even de woorden van toenmalig eerste voorzitter Ghislain Londers bij de installatie van Luc Huybrechts als afdelingsvoorzitter, en ik citeer: 'Ik heb mij wel eens afgevraagd, beste Luc, waarom wij allen vallen voor uw charmes. Het is zeker niet omdat u van het meegaande type bent dat nooit iemand

tegen de haren in durft te strijken en alles in het werk stelt om toch maar geliefd te zijn. Wel integendeel. U hebt nooit gearzeld om tegen de stroom in te varen, om in de contramine te gaan. Je hebt altijd klaar en duidelijk, soms zelfs eerder luidruchtig, gezegd wat anderen amper durven denken.' Dominant ? Ja! Stil? Neen dus!

Quand, par arrêté royal du 4 février 1993, Luc fut nommé conseiller à notre Cour, ce qu'il définissait comme 'a dream of perfect bliss', la Cour européenne des droits de l'homme était déjà revenue sur sa jurisprudence antérieure de *l'arrêt Delcourt* en rendant, le 30 octobre 1991, *l'arrêt Borgers*.

Cet *arrêt Borgers*, premier du genre, eut pour conséquence que la présence avec voix consultative mais non décisionnelle du ministère public était désormais exclue des délibérations de la deuxième chambre de la Cour, et ce en raison d'une possible apparence de partialité mal comprise.

Deze rechtspraak komt niet alleen zeker niet ten goede aan de uiteindelijke kwaliteit van de arresten van het Hof, maar heeft bovendien voor gevolg gehad dat het openbaar ministerie geen getuige heeft kunnen zijn van de vele zonder twijfel hilarische momenten tijdens beklijvende debatten en

beraadslagen waar Luc altijd met een dosis humor al zijn gewicht in de schaal wierp om zijn collega's te overtuigen van zijn standpunt, al dan niet met de nodige luidruchtigheid waarop eerste voorzitter Ghislain Londers alludeerde en al dan niet in het *algemeen beschaafd Antwerps* waarnaar de eerste voorzitter Jean de Codt zo-even verwees.

Dat dit alles aan ons, leden van het openbaar ministerie, helaas is voorbijgegaan wordt gelukkig enigszins gecompenseerd door het feit dat Luc zijn uitgesproken zin voor fijne humor, soms gekruid met een vleugje sarcasme, zoals procureur-generaal Marc De Swaef, die zichzelf beschreef als 'meer dan 40 jaar een goede vriend en een gelijkgestemde collega van Luc', terecht preciseert in zijn *in memoriam* in het Rechtskundig Weekblad, ook en even gretig ten toon spreidde tijdens de zogenaamde *natte dinsdagen*, traditie eigen aan de tweede kamer waar elke gelegenheid goed genoeg is om in alle deugd de vriendschapsbanden aan te halen. Ik denk graag en veel terug aan het spervuur van verbaal geweld tussen afdelingsvoorzitter Ward Forrier en afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts en hun onderling opbod in *ad remme* opmerkingen en de vaak moeilijk te bedaren lachbuien die

ervan het gevolg waren - momenten die de andere kamers ons zeker benijden.

Les magistrats du parquet n'en ont jamais voulu à Luc d'avoir quitté le ministère public après 18 ans de bons et loyaux services, pour finalement opter pour le siège en 1987. Jamais il ne renia cette origine et, même quand il lui arrivait d'être en profond désaccord avec le ministère public, il appréciait toujours les interventions du parquet.

Deze meningsverschillen waren meestal rechtstreeks gebonden aan een andere eigenschap van Luc: hij was ongetwijfeld een didacticus, zoals dat blijkt uit de verschillende leeropdrachten in de Provinciale Politie school van Antwerpen, in de School voor Criminologie en Criminalistiek van het Ministerie van Justitie, in de Vlaamse Economische Hogeschool VLEKHO en als deeltijds gastdocent aan de Antwerpse universiteit. Hij kwam daar ook voor uit en verdedigde met vuur de stelling dat wij de rechters en parketmagistraten in het bijzonder, maar ook de rechtspractici in het algemeen en zelfs de rechtszoekende moeten opvoeden. Het was dan ook een regelmatig terugkerende grote frustratie van Luc dat een bepaald cassatiemiddel niet ver genoeg strekte om hem toe te laten

een klare en duidelijke stelling in te nemen over een belangwekkend rechtspunt dat naar het vaak terechte oordeel van Luc, dringend moest worden opgelost. Uit didactische ijver zocht Luc, die niet wilde wachten tot er in de toekomst wel een middel zou worden aangevoerd dat zou toelaten een antwoord te formuleren dat het rechtspunt definitief zou oplossen, dan maar zijn heil in de techniek van het insluiten in het ontwerparrest van een zo goed mogelijk weg gecamoufleerd *obiter dictum* dat - als een terloopse opmerking in de marge van het antwoord op het eigenlijke rechtsprobleem - in het arrest meteen ook een oplossing of minstens een oriëntatie meegaf voor een ander verwant, maar niet echt opgeworpen rechtsprobleem. Luc wist zeer goed dat het formuleren van een dergelijk *obiter dictum* helemaal niet tot de tradities van het Hof behoort en één van zijn grote frustraties was dan ook door het openbaar ministerie *betragt* te worden op een dergelijk *obiter dictum* dat naar zijn oordeel, onontbeerlijk was uit didactisch oogpunt.

Maar ook dan bleven de discussies, ook al waren zij bij wijlen heftig en luidruchtig of in het *algemeen beschaafd Antwerps*, hoofs en vriendelijk en met alle respect voor de zienswijze van de andere partij en ook dat wist je bij Luc.

Zoals eerste voorzitter Ghislain Londers het uitdrukte op 29 juni 2009 gold bij Luc steeds het gezegde ‘what you see, is what you get’: een totale ongebondenheid aan vooroordelen, de totale afwezigheid van verborgen agenda’s of van onuitgesproken gedachten of meningen en een totale ongevoeligheid voor plotse trends en modes.

Het is natuurlijk onmogelijk een persoonlijkheid als deze van emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts in enkele woorden te vatten en ik staak dan ook deze poging, die vanaf het begin af gedoemd was om ondeugdelijk te zijn.

Wij zullen Luc’s grote menselijke kwaliteiten, zijn originaliteit, zijn authenticiteit, maar ook zijn zin voor humor en zijn improvisatietalent blijven missen.

In naam van de magistraten van het parket en van de medewerkers van het parketsecretariaat en in eigen naam bied ik de familie, de naasten en de vrienden van emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts onze meest oprechte gevoelens van medeleven aan.

DISCOURS DE MONSIEUR BRUNO MAES
Bâtonnier du Barreau de la Cour de cassation

-o-

REDE VAN DE HEER BRUNO MAES
Stafhouder van de Balie van het Hof van Cassatie

De balie van cassatie is diep bedroefd om het overlijden van emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts.

Het is voor mij een grote eer om hulde te mogen brengen aan een eminent magistraat, van een uitzonderlijke waarde zoals de eerste voorzitter het aan de hand van zijn rijke levensloop en carrière daarnet zeer uitvoerig heeft beschreven.

Ik zal niet de ongelooflijke veelzijdigheid van zijn loopbaan als magistraat herhalen, maar sta me toe de bewondering van de balie hiervoor tot uiting te brengen. Dit is alleen weggelegd voor echt grote juristen die het geluk hebben over een encyclopedische geest te beschikken en die tegelijk de vaardigheid en werkkraft hebben om die toe te passen op hun professionele activiteit.

Luc Huybrechts behoorde nog tot een generatie magistraten die, alvorens te kiezen voor een loopbaan in de magistratuur, het advocatenberoep door en door leerde kennen.

Na een stage aan de Antwerpse balie bij mr. Wijffels, gespecialiseerd in zeerecht, werd Luc Huybrechts echt gevormd door mr. Josse Mertens de Wilmars, die hem niet alleen de knepen van het vak bijbracht maar ook en vooral het inzicht dat de maatschappelijke relevantie van recht en rechtspraak altijd voorop moeten staan.

Tijdens zijn installatie op 4 februari 1993 als raadsheer in het Hof van cassatie, verwoordde eerste voorzitter Stranard die episode als volgt: ‘cette discipline (du droit maritime) ne rencontrant pas vos aspirations vous vous êtes tourné vers celui qui deviendra votre maître et qui restera pour vous la personnalité la plus correcte et la plus loyale que vous ayez jamais rencontré’.

Dat verklaart ongetwijfeld waarom emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts de advocatuur en de balie altijd een warm hart toedroeg.

Dat inzicht en die maatschappelijke betrokkenheid zijn niet toevallig en vandaag zeer belangrijk.

Hier in dit Hof moeten magistraten en advocaten meer dan waar anders ook samenwerken om te trachten vorm te geven aan een betere rechtsbedeling ten behoeve van de rechtzoekende.

Om dat verheven doel te realiseren zijn voldoende veelzijdige juristen nodig die doen blijken van wat eerste voorzitter G. Londers 'authenticiteit' noemde - en de procureur-generaal alludeerde daar ook op in zijn hulde - tijdens de installatie van raadsheer Huybrechts tot afdelingsvoorzitter in het Hof van Cassatie op 25 juni 2009.

Raadsheer en afdelingsvoorzitter Huybrechts aarzelde niet om duidelijke standpunten in te nemen, om vernieuwend te denken en om storende vragen te stellen. Die kwaliteit is thans, met een ingrijpende 'potpourri-wetgeving' voor Justitie, van zeer groot belang voor de verdediging van de essentiële principes van een kwaliteitsvolle en efficiënte rechtsbedeling.

Het zal van mensen van zijn slag afhangen - die diezelfde gedrevenheid en openheid van geest vertonen - of onze samenleving zal kunnen weerstaan aan soms nefaste tendensen die het fundamenteel recht van toegang tot de

rechter, daarin begrepen het Hof van Cassatie, in gevaar kunnen brengen.

Uit de huldes van de eerste voorzitter en van de procureur-generaal heb ik begrepen dat Luc Huybrechts een sterke, veelzijdige en innemende persoonlijkheid had, dat hij luisterde naar de argumenten van anderen, dat hij een grote emotionele intelligentie had, kortom dat hij een open geest had en niet in hokjes redeneerde.

Hij moet dan ook, begaan als hij was met een goed werkende justitie, de verzuchtingen van balie en advocatuur zeer goed begrepen hebben.

En die zijn tegenwoordig niet min, in een snel evoluerend balielandschap als gevolg van talrijke gerechtelijke hervormingen: de leefbaarheid van ons beroep geteisterd door de *Salduz-rechtspraak* en niet meer te financieren juridische bijstand, de steeds scherper wordende concurrentie van andere zogeheten juridische raadgevers en de onhoudbaar geworden toevloed van stagiairs, om er maar enkele te noemen.

Ik hoop dat zijn denkwijze en ingesteldheid een voorbeeld mogen zijn voor ons allen en dat we ons aan hem

zullen blijven spiegelen in de aanpak van de grote uitdagingen voor balie en magistratuur.

De grote familie van cassatie heeft een uitmuntend magistraat met een visie verloren, een groot jurist met passie voor een rechtvaardige rechtsbedeling, een minzaam man met veel empathie.

Au nom du Barreau de cassation en namens alle leden van mijn balie bied ik aan de familie van emeritus afdelingsvoorzitter Luc Huybrechts onze gevoelens van oprecht medeleven aan.

